

רבין של יפה הבלתי רבין של השלים

מאט ליל גליין

ב כל עת שהתבקש יצחק רבין לבוחר בשיר אהוב עליו במיחור, היה נקוב בשם של "שיר הרעות". בינו גוד לבחרות מאלו צוות שועסים איש ציון רשות רabinovich, מושתת בין מוצבים דומים כדי להרים, נראתה בחירותתו זו של רבין אונטנטית למתרמים. את השיר הדפota בשיר הנוגה ההיא אמרת: "גנוכת את כולם, את יפי הבלויה והטורא". לא יותר מותו נחפר רבין, ביד מכובן, מזוודה ביותר עם "שיר השלים". תלייתלים של מילים נכתבו ונאמרו על העובדה שהיא זה השיר האחרון שר ראש הממשלה קורם שפגעו בו כורדי הרעות. מלוט השידר הווה אמרות, "אל תבטו לאחים, הבינו להלך כולם". באפוא עמוק ביחסו סותר המסר הגולים בתמליל הזה את בחירתו האישית של רבין, של האופן שבו תשפטו ההיסטוריה את הסכם אוסלו.

לגנדי היה כתוב יד יפה

"זו תפעה רוחה", אומר פרופ' ירון האדר, מומחה למריינדיה מהאוניברסיטה העברית, בהתייחסו לניכושים של רבין, של רבין על ידי קבוצות יהודים. "זה רומה לתולעים המסתערות על גופו של האדם". לטענת האדר, נזוכה התופעה בחומר הכבוד בחברה הישראלית לקולו האינדרויז רואלי של האדם. "בחורה שבמה קבוצות הייחוריות של האדם, אין תחילה למשה יבנו אין מושתת, ובמועלם לא שמעת עלי אדר ויהודית, אוניברסיטת בר אילן, אומרת כי לא כרך אללה בלבפ', רاش קתדרה לתורה והיה ויהודית באוניברסיטה כרך אלילן, מושתת ריבון הירושה היהודית היהגדה זה "מושתת" שמורה לך הקולות של האנשים שבחברה לאלה ולחברה, לא לאדם הפרט". בשורותים היהודיים שללה אודרשת היא דבר קולקטויו. איפלו למשה הירח הגדת מושתתו של רבין, ובתוביים, בראיניות ובמה שהר תיר האדים אהדו – ביצירות, בכתביהם, הביבאים. פרופ' אלה בלבפ', רаш קתדרה לתורה והיה ויהודית באוניברסיטה כרך אלילן, מושתת ריבון הירושה היהודית היהגדה רומה שמאו שתחחילו לדרכ' על "מושתת שת", צובר המושג תאוצה. עוד בטרם התבדרה הגדת מושתתו של רבין, בשש השנים מאזו שנרצצת, כבר נולדה מושתת גנדי. 48 שעוטה בדיק הלאו מאזו נרצה השור והבעם ואכני, פוליטיקאי שנוי במחולקתו, וכבר היזהה לו מושתת שאותה דרש שורת החינוך להנחלת בכתבי הספר. אפשר רק לנחש כי או אומרים שהוא דיבר עברית יפה והוא לו כתוב יד יפה, שבנו כתוב אותיות עגולות את המלה "טרנספר". זה כמו להגיד בירוק גול-

בין מושתת למיתוס

את מושבתו של הניסיון לモיאת התכנים והטון הנכונים להנחתו של רבין, חוווה על בשרו מיכה פיגה, מתוקף עיסוקו בעבודתו במכון למושתת בן גוריון, הזמן בעבר לרבר על מושתת רבין לפניו קבוצות יהודים. פעם, כשהוזמן לרבר לפני תלמידי בית ספר, התלינוו התלמידים שיש להם יותר כדי מי יזכיר שבחם הם זכיינים לבוכש חולצה לבנה ולהתנגן יפה. בשנה לאחרות והזמנתים, יותר מאשר מגבשים את מושתת רבין, בונים את מיתוס רבין תוך כדי שימושו במללה מושתת. מיתוס וקוק אוכן גיבורים טרגיים, אבל חברה שטונית לרציונליות אינה אהבת להשתמש במונח "מיתוס". מושתת, נשמע הרבה יותר מכך –

הומה שעשה דבריו על רבין לפניו קוסחיהם. והפקיד בישק מנו לדבר בצדקה בקרת רתית על התבראה הישראלית. זה לא מה שהחיליליםרצו לשמעו. היתה להם בסיס פינת הנחזה עם נרות ותמנונות של רבין, והם והיחסו אליו כל קוש. "בוך הכל, לא יכולם ברור למה. אין צדיקים את זה", אומר פיגה. "בניגוד ליום היזכרו להללי צה"ל וליום השואה, שם הם וrokes לשער לימים קבוצות קטנות שאינן שותפות לאופן שכבו מצינים את הימים האלה, יום הזיכרון לרבין צדיך ערדין לבסס את עצמו. יום הויי כרונ הווה והוא הייג של מרץ, ומה שהמײן אינו רוצה הוא שאசור מניצחים את רבין. גידי באוטה הזרנוגות שאוסלו הוא הייג. אם אוסלו יפהוק להיג, יפהוק רבין לאמר טין לותר קינג או למונדלה".

גם פיגה, כמו האדר, מדבר על אמבי ולגניות, אפילו בשMAIL, באשר לאופן הנחזהו של ובי. "דוב מהנה השלים אמבי ולגני בעניין הווה", הוא אומר. "זה מהנה שלא אהוב להנחתה. ההנחתה נקשרת לימיון ולמיתוסים לאומיים, בעוד שהמתנה הווה רואה עצמו כרצינגי. אונטנת לימיון גם המלה 'מושתת', בודאי לגבי רבין". ומיבישואן בכל זאת יותר אדר אמור מושמע. פיגה אומר שלבן גוריון היהת מושתת שהיא הציונות החקלאית, המבצעת, המגשימה, זו שמרגש מה עצמה הוות מושתק

את עומק הבלבול בסוגיות "מושתת לבנון. על רקע האוירה של אותה תקופה היה של הנחתה ומר. מושתת רבין בשובו רדה (על פי י"ר הכנסת, אברם בורו), מושתת רabinovich, תושבה מוחצת למרטירים של הימני שנרצחו בידי פלשתינים. בסופו של דבר, החולץ לא לעשות דבר. כשהתבקש רראש הממשלה אוסלו (על פי י"ר האופוזיציה, היא תחילה אוניבר יוסי שורי). מושתת רבין למתקרים היא כי סיטה, בהר אורחיה לדבר על עברת הירון אבא לילדיה בת ארבע ותלמידיו שלו. והוא לא ריבר על "מושתת". קתנים יותר בבתי הספר מפשטים את המר עם זאת, והושב האודוי שיש לילכת מכות". קרוב משפה את רבין, שנזאוח בין הימין חד בחיוין, ספק שרבני החיל עשה מפנה חד בחיוין, כאשר ברה לא לחפש פרטן צבאי לסכום אלא להשתמש בכצבא מuderתת תמייה לפתרון דיפלומטי. עצם המפנה יכול, על פי מושתת ריבון הירושה, שמאנה ואדריה, להיות "מושתת" מושתת, שמאנה ומה שהותיר אחריו האדם, וילשוט עם זה כבל שעולה על הדעת. בזאת משה שרת הותיר אחריו מושתת ברורה. קוראים לה יוסי ביילין. כל מה שביילין אומר היום, אמר שרת בשנות ה-50 באסכולה האלטרנטטיבית לבן גוריון ופוליטי".